

[P. Christensen.]

Folketing, var i nøje Overensstemmelse med den Linie, der har været fulgt siden den første Bibliotekslov af 1920. Det var i nøje Overensstemmelse med Biblioteksraadet, med Danmarks Biblioteksforening og med den endelige Kommissionsbetænkning, som var Resultatet af de Forhandlinger, der gik forud for Biblioteksloven af 1920. Det kan derfor ikke andet end undre, naar Folketingsudvalget i sin Betænkning — hvoraf det fremgaar, at Venstres Medlemmer af Udvalget har stillet forskellige Ændringsforslag — tilføjer, at Udvalget haaber, at Tilslutningen hertil, som er givet med Undervisningsministerens Billigelse, skulde medvirke til, at Lovforslaget faar en let Gang gennem de høje Ting. Som jeg alt har nævnt, kan ogsaa jeg ønske Lovforslaget en let Gang gennem det høje Landsting. Men man lagde jo Mærke til, at det samtidig med denne Forhandling i det høje Folketing i Venstres Presse blev fremhævet, at det netop var tilsigtede Ændringer, og meget stærkt understreget, at nu havde endelig den sunde Fornuft sejret med Hensyn til Biblioteksloven. Med det Kendskab, jeg har til disse Forhold, og det Medarbejderskab, som jeg har staaet i paa dette Omraade gennem de forløbne Aar, kan jeg ikke andet end udtale min Forundring herover. Der har nemlig aldrig været Uoverensstemmelser mellem de politiske Partiers Repræsentanter i den Tid, der er gaaet under den nye Lovgivning paa Bibliotekssagens Omraade. Da Rigsdagens Partier i 1920 satte 4 Repræsentanter ind i en af den daværende Undervisningsminister nedsat Kommission, var disse 4 Repræsentanter ganske enige om at søge gennemført det praktisk mulige. Naturligvis kan der være Særønsker — det er der jo altid; hvis Idealerne skal følges helt ud, bevares, saa kan der altid være et og andet, som skulde være anderledes. Der var ogsaa et og andet, som man ønskede anderledes den Gang. Men ud fra praktiske Synspunkter var de 4 politiske Partiers Repræsentanter enige om at gennemføre det Lovforslag, som blev Resultatet, og at gennemføre det til Trods for de mange forskellige Anskuelser, der blev fremsat under Kommissionsforhandlingen. Jeg kan derfor godt forstaa, at den højtærede Undervisningsminister har haft visse Betæneligheder overfor de Ændringsforslag, der er fremsat. Ogsaa jeg mener, at de bliver uden større Betydning, og jeg kan, endskønt jeg ikke er enig i nogle af dem, anbefale, at man gennemfører Lovforslaget, fordi jeg tror, at de Organer, der

skal gennemføre den endelige Lov, ser saa fornuftigt paa Tingene, at Praktiseringen i Livet vil forme sig paa en god og fuldt forsvarlig Maade.

I de forløbne Aar har der indenfor Biblioteksraadet og indenfor Bibliotekstilsynet været Enighed om at tage det størst mulige Hensyn til de økonomiske Evner hos saavel Statskassen som andre Kasser, derunder de kommunale Kasser. Bevillingsmyndighedernes Repræsentanter har til enhver Tid været ganske enige i de Synspunkter, som er gjort gældende, ligesom de har været enige om Bibliotekssagens overordentlige Betydning for Folket, en Betydning, som jeg for mit Vedkommende sidestiller med Folkeskolens, og vi har samtidig været enige om, at man alligevel maatte praktisere den under fornøden Hensyntagen til de Midler, som kunde forventes at være til Raadighed. Jeg har derfor undret mig over Venstres Partiglæde over de Ændringer, der er indført i Loven, fordi de kom saa overraskende. Vi har ikke kendt noget saadant under de Arbejder, som er gaaet forud. Ved en af disse Ændringer har Formaalparagraffen faaet en selvfølgelig Affattelse. Den ene kan være lige saa god som den anden. Man tilsigter muligvis herigennem at give en Advis til Statsbibliotekstilsynet om, at det bør se mildere paa de forskelligartede Litteraturer, som der nu en Gang er — uden at jeg skal komme ind paa en Karakteristik, kan man vel nok sige, at der er baade lettere og lædigere Litteratur —, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den egentlige Bevæggrund for denne Ændring har været enkelte Indgreb fra Bibliotekstilsynets Side i Tilfælde, hvor Bogbestanden og Bogindkøbet har været af noget for let Art. Jeg er, som sagt, ganske enig i Affattelsen. Dog vil jeg gerne have lagt deri, at Tilsynet paa dette Omraade ikke bør følge andre Linier end de hidtil fulgte.

Et Spørgsmaal er, om der skal oprettes særlige Børnebiblioteker. Jeg skal ikke have det allerfjerneste imod det. Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Undervisningsminister, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der er ca. 3 600 Skoledistrikter — nøjagtigt 3 596 — her i Landet. Jeg kan gøre den samme Bemærkning med Hensyn til den Udvidelse, som er foretaget, idet man i Stedet for Sognet som Bibliotekets Virkekreds har valgt Skoledistriktet. Det er et af de Spørgsmaal, som har været Genstand for Drøftelse gennem de forløbne Aar; man samlede om at blive staaende ved Sognebibliotekerne. Virkekredsen er nu imidlertid udvidet til at være Skoledistrik-